

Ese de două ori in septemana: Joi-a si Dominec'a; era candu va pretinde importanta materialor, va esi de trei sau de patru ori in septemana.

Pretulu de prenumeratiune.

pentru Austria:
pe anu intregu 8 fl. v. a.
„ diumetate de anu 4 fl. v. a.
„ patrariu 2 fl. v. a.
pentru Romani'a si strainatate:
pe anu intregu 12 fl. v. a.
„ diumetate de anu 6 fl. v. a.

ALBINA

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespundinti ai nostri, si de-adreptulu la Redactiune Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresa si corespondintiele, ce privescu Redactiunea, administratiunea sau speditur'a; cate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuntie si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7. cr. de linia; repetirile se facu cu pretu scadiutu. Pretulu timbrului cate 30 cr. pentru una data se antecipa.

Pesta, in 19 augustu n. 1871.

Et si fractus illabatur orbis — Hohenwart nu vre nici de cum se comunice cuprinsulu pactului de impacatiune cu Cehii! Publicistic'a nemtiésca din Cislaitania intocmai ca cea ungrésca de la noi, in butulu lamentariloru sale copilarresci, este totu acolo unde au fostu mai nainte de trei septemani, candu adeca incepuse a „descoperi“ cuprinsulu fatalei impacatiuni cu Cehii. Indignatiunea nemtiloru si a unguriloru pentru tinerea in secretu a pactului de impacatiune este mare, revoltatoria, dar domnulu primu-presiedinte Hohenwart e tare la rabdare si nu se indupleca a-si descoperi politic'a — pana nu-i va veni la socota densului.

„N. Fr. Presse“ in furi'a ei selbateca vede in realizarea politiceii lui Hohenwart nimicirea constitutiunei din decembrie, introducerea reactiunei si — periclitarea drepturiloru nemtiloru. Ungurii nu sunt tocmai la dog'a de desepere ca nemtii, caci — tari cum se tienu ei, densii — astfelu se espeptorescu diarielu lor — vor aci protestu contra validitarii unui pactu ce ar vatemá catusi de putienu impacatiunea magiara cu Austria. Apoi, pentru Ddieu, dniloru stepanitori, de ce n'aveti pace nici in somnu de afurisit'a actiune a lui Hohenwart cu Cehii?! Nu vi rusine se ve espeptorati ca nu ve temeti de nici o schimbare a fatalei impacatiuni, si totusi nu vi poteti mentu cugetulu de strigoiu infricosiatu ca spoilulu datu de reu?!

Ieri s'a inceputu in Francia lupt'a mare parlamentaria pentru form'a politica in care Francia are se fia carmuita sub cei trei ani mai de aprópe. Centrulu din stang'a e plinu de sperantia ca intarindu-se din drept'a si din stang'a, va intruni preste 500 de voturi in favorulu proieptului lui Rivet, pe care-lu publicaramu in nrulu precedinte. Fora ca se facemu multa vorba, dicemu numai ca Thiers, dupa cum stau partidele acuma in Adunarea nationala, va fi denumitu de presiedinte republicei franceze, macar ca foile reactionarie din Parisu ilu coplescescu cu insulte si invinuri.

Intréga press'a franceza e indignata pentru intalnirea imperatoriloru germani la Gastein. Dar o aliantia intre Austria si Germania va provóca cea franco-rusésca. In adeveru, bine dice diariulu „Siécle ca — sarutarea lui Iuda de la 1871 nu va fi mai sincera decâtu sarutarea lui Iuda de la 1865. Austria vita usioru desastrelu si crede ca prin aliant'a cu Germania tota lumea se va inchina gintei nemtiesci. Politic'a lui Bismarck insa folosese acésta ideia numai de midilocu pentru anectarea tieriloru austriace cu Germania.

Daca Austria nici din lectiunile de pan'acuma n'a iuvetiutu nimicu si nu-si inca cunósce pe aliatulu seu naturalu, atunci — de — nu potemu se-i luamu in nume de reu, ci numai s'o compatimimu ca n'are ómeni cari s'o conduca si se-o alieze cu cine i este amicu naturalu, caci Prussia, de candu este ea, nu i-a fostu sincera nici o data, a intrebuintiat'o numai de instrumentu pana si-a ajuns scopurile sale egoistice. Dar in fine, cale buna si norocu! cine va traí, va vedé ce consecintie vor avé negociatiunile lui Bismarck si Beust ce tocmai se facu acuma in Gastein.

Dar se ne 'ntórcemu era la ale Franciei, pe carea o tienemu noi de celu mai sinceru si naturalu amicu alu Austriei.

In o stare ca cea de facia in acésta multu patita tíera, cauta se se organize tóte din nou, se se puna tuturoru institutiuniloru de statu fundamentu nou, caci — ca frati sinceri ai francesiloru trebuie se marturisimu — Francia este lovitá de mórte, lovitá in radacinele essistintiele ei de statu, si numai prin o intielépta si energica conducere se póte redicá. Unu medicamentu radicalu pentru Francia este introducerea sistemului de militia generala. Prin acésta s'a radicatú Prussia sferemata de Napoleonu I. La realizarea acestei salutarie institutiuni Gambetta a lucratu multu, caci numai prin acésta se póte sperá recuperarea Alsatiei si Lotairngiei. Majoritatea adunarii nationali inca este pentru militia generala, dlu Thiers insa — nu scimu din ce motive — este contra proieptului. Daca densulu se va aretá si in acésta vitala cestiune atátu de tenace ca in cele lalte, asunci — totu respectulu pentru caruntele sale betranetie — dar a fi presiedinte republicei franceze in adeveru elu nu merita. Postulu de presiedinte alu unei republici e o chiamare sublima, de diece ori mai sublima de cátu ceea a unui Monarchu ce s'a otroatu unui poporu.

Cestiunea Romaniei — adi mane se va deslegá definitivu. Guvernulu romanu se fia protestatu contra amestecarii potentatiloru in cestiunea cáiloru ferate. Francia dejá si-a esprimitu cele mai calduróse simpatii pentru Romania si este din capulu loculu in treveniri poteriloru straine. Altfeliu insa Germania cu Austria! Acestea vreu a procede de aci in colia mana in mana in cestiunea Orientelului. Si — asia vre se scia o scire din Viena — scopulu intalnirii lui Bismarck si Beust la Gastein, afora de alte tratari diplomatice, este deslegarea definitiva a cestiunei Romaniei.

Dupa „N. Fr. Pr.“ agintele politicu alu Romaniei, d. Carp, inca se fia in Gastein, participandu la tratari de impacatiune. Acestu diplomatu a mai fostu caletoritu odatala Berlinu cu incercari de medilocire si impacare, dar propunerile sale Camer'a nu le a incuviintiatu; acuma incérca densulu a dóua óra impacarea pre bas'a, ca — precum dice fói'a citata — interesele obligatiuniloru cáiloru ferate se se reduca cu 2 1/2 %. Vederemo.

Unu meetingu conchiamatu ieri la Dresda de democratii sociali, si prin care se incheia congressulu socialu-democraticu, a dechiaratu printr'o resolutiune, a stá in legatura revolutiunaria si a spriginí in viitoriu staruintiele propagandei revolutiunariae. Contra acestei dechiaratiuni press'a clericala nemtiésca amenintia intregu poporulu cu escomunicatiuni. Par' ca escomunicatiunile s'ar mai prinde astadi de cineva!

Ce face Russia facia cu intalnirea monarchiloru germani la Gastein? Póte ea fi indiferinte facia cu aliant'a nemtio-austriaca? Aceste intrebari incepu a preocupá lumea, si nu fora causa. Russia — ori cátu de mare, colossala se fia poterea ei, cauta se se alieze cu Francia, caci — se vaiera publicistic'a slovéna — slavismulu este periclitatu de pangermanismu. Cugetele si intentiunele Tiarului firesce nimenea nu le póte sci, deci se asteptámu putientelu si vomu vedé, incatr'o tientesce politic'a nalta!

Dar ori cum se fia, atát'a este siguru ca — toti staruescu pe intrecute a-si completá si organizá poterile armate, apoi acésta va se dica ca pacea Europei — este asigurata?!

Pesta, in 18 aug. n. 1871.

Credemu ca curendu vomu fi in pusetiunea d'a publicá tóte actele si protocoálele ambeloru sínóde eparchiali strordinarie ce de curendu se tienura in Aradu si Caransebesiu, specialu in causele de complanare cu serbii. Si pan' atunci insa, dupa cele publicate in acestu obieptu pan' acuma, ni sentim de detorintia, a urmá cu informatiunile necesarie, in mesur'a pre cátu ni este cu potintia. Spre acestu scopu venimu asta data a pune in vederea on. publicu unu actu de frunte ce ni s'a tramisu spre folosire, este

Reportulu Referintelului Delegatiunei romane catra ambele sínóde eparchiali din Aradu si Caransebesiu in causele de impacatiune cu Ierarchi'a serbésca.

Acésta suna:

Venerabile Sinodu eparchialu!

Pre cum este cunoscutu, pentru complanarea causeroru si intereseloru comune, remase dupa despartirea Metropolitiei romane ortodoxe de cea serbésca — nedespartite si neregulate, maritulu Congresu romanu nationalu bisericescu din an. 1869 prin decisulu seu sub nr. 222 a combinatu si a pusu in lucrare o Delegatiune de 9 membri, carea avea se intre in pertractare cu maritulu Congresu nationalu serbescu, seu cu o asemenea Delegatiune a aceluasi, si se incérce cea complanare amica, perscrisa chiar si in legea ungrésca.

Instructiunea data acestei Delegatiuni prin maritulu decisu este in essentia: a tractá si a pactá in privint'a causeroru controverse pre temeulu operateloru lucrate prin barbatii romani de incredere de langa Sinodulu eppescu din Carlovétiu de la an. 1864 si a concluseloru luate de corpulu deputatiloru romani de langa Congresulu Carlovétianu din an. 1865; avendu a respectá si parerile manifestate, respective dechiaratiunile facute cu ocaziunea conferintieloru miste, tienute totu la anulu 1865 in Carlovétiu.

In privint'a fonduriloru scolari, administrate in Buda-Pesta, a intreveni la naltulu Ministeriu pentru ca acelea se se imparta dupa dreptate si ecitate, si partea romana se se dee in administratiunea romaniloru.

In privint'a comuneloru amestecate a combiná o invoiéla pentru modulu despartirii si ascurarii interesuloru loru nationalu.

Actulu de invoiéla in acésta din urma privintia indata a-lu pune si in lucrare, decu cei de a dreptulu interesati, adeca majoritatea locuitoriloru din fie-care comuna amestecata s'ar invoi la acésta, va se dica ar acceptá cea invoiéla; ér celelalte acte de complanare a le subterne maritulu Congresu nationalu, seu deca cele dóue Sínóde eparchiali din Aradu si Caransebesiu, pre cari proprie le privescu acela cause si interese, s'ar aduná mai nainte, a le propune acestora si a li provóca votulu loru decisivu.

Pe temeulu acestei emissiuni si instructiuni ale sale, Delegatiunea congresuale, dupa ce in timpulu de la 4/16 iuniu pan' la 24 iuliu 6 aug. 1871 si-ar fi incheiatu actele de complanare in Carlovétiu, vine prin subscrisulu seu Referinte — a-si face reportulu detaiatu despre rezultatulu aceluora si a cere incuviintierea, respective dispusetiunile mai departa ale Venerabilului Sinodu.

Delegatiunea nóstra, indata in d'fa emissiunii sale s'a constituitu — la provocarea si cu binecuventarea Esc. Sale parintelui Archiepiscopu si Metropolitu ca presiedinte ordinariu, sub presiedint'a dlui Eppu alu Aradului Procopiu Ivacicoviciu ca substitutu ordinariu alu parintelui Metropolitu. Delegatiunea si-a alesu de notariu si referinte pe subscrisulu seu membru si totodata a alesu in persónele dniloru Ant. Mocioni, Georgiu Joanoviciu si Vicentiu Babesiu o subcomisiune centrale in Pesta, pentru pregatirea, respective punerea la cale

a tuturoru celoru necesarie spre scopulu intrarei in activitate a Delegatiunei.

Sub 7. se alatura aci o copia a primulu procesu verbalu alu Delegatiunei si a insemnariloru despre activitatea subcomisiunei; actu ce constitue dovéd'a si dá deslucirile necesarie.

Despre emissiunea si impoterirea Delegatiunei romane s'a incuviintiatu la rondulu seu atátu naltulu Regimu alu tierii, cátu si maritulu Congresu serbescu prin Esc. Sa parintele Archiepiscopu si Metropolitu gr. or. romanu, in numele Congresului nostru, inca in an. 1869; ér subcomisiunea a facutu aretare despre essistintia si insarcinarea sa — aceluasi maritu Congresulu serbescu indata dupa adunarea acelu Congresu sub 16/28 iuniu 1869. Acelu Congresu insa desfacendu-se de sine fora nici unu resultatu alu activitatei s'ar nici in causele nóstre comune n'a luatú nici unu.

Intr'aceea adunandu-se la Dominec'a Tomei a anulului 1870 Sínódele nóstre eparchiali in Aradu si Caransebesiu, ele au luatú si din a loru parte, in a loru sfera de competintia, notitia despre emissiunea si mandatulu Delegatiunei, aprobandu actulu intregu; ér maritulu Congresu nationalu de tómn'a trecuta asemenea si-a sustienutu acelu actu si a realesu pre tóte persónele Delegatiunei.

Dupa ce maritulu Congresu nationalu romanu de anu a primitu incuviintierea formale, cumca si maritulu Congresu serbescu in sesiunea sa de anu, luandu cunoscintia despre emissiunea Delegatiunei romane, s'a invoiutu a emite, si a si emisu o asemenea Delegatiune ér de 9 membri sub presiedint'a ESale parintelui administratore patriarchale Arseniu Stoicoviciu, — subdelegatiunea romana a staruitu lungu timpu ne'ncetatu, ca si Delegatiunea serbésca se aléga din sinu-si o subcomisiune, carea impreunandu-se cu a nóstra in Pesta, se íe la desbatere si se prepare materialulu, resp. se usiureze deslegarea cestiuniloru controverse. Resultatulu acestoru staruiri a fostu, ca in lun'a lui martiu 1871 din partea Esc. Sale parintelui administratore patriarchalu, membrii subcomisiunei nóstre au fostu avisati, cumca domni Petru Cernoviciu, Dr. Svet. Mileticu, Dr. Ferd. Mandiciu si — ca substitutu lui Dr. Mileticu, detienutu in Vatiu, Dr. Stef. Pavloviciu, sunt indrumati a intrá in pertractari pregatitorie cu subcomisiunea romana.

De aci, in lunele martiu si aprile au urmatu mai multe conferintie miste, ale caroru resultatu a fostu statorirea unoru puncturi de invoiéla in privint'a fonduriloru comune si a manastiriloru. Sub 27. am onóre a anectá aci o copia a acelu puncturi.

Cu acestu resultatu in mana mai antaiu subcomisiunea s'a infacisiatu in Carlovétiu in 4/16 iun., carea apoi dupa contielegerea avuta cu Delegatiunea serbésca, numai de cátu a convocatú cu telegrafulu pre Delegatiunea intréga, astfelu in cátu in 22/10 iun. Delegatiunea nóstra a fostu completata si a inceputu a lucrá intréga.

Intr'aceea subcomisiunea pregatise si comunicase Delegatiunei serbe propunerea sa in privint'a comuneloru amestecate, o propunere, pre care am onóre a o alaturá in copia sub 3/. La calcaiu acestui operatu se afla o nota despre o anuntiare, facuta in conferintia comuna din 8/20 iuniu despre pretensiunile nóstre in privint'a resiedintieloru episcopali din Temesióra si Versietiu. Acésta anuntiare a urmatu dupa ce membrii subcomisiunei romane au observatu cumca Delegatiunea serbésca nici de cum nu se pléca a considerá pretensiunile nóstre in cátu pentru manastiri, si incesi pretensiunile minimali ale nóstre in privint'a celoru dóue fonduri generali din Carlovétiu intempina mari dificultati. Anuntiare subcomisiunei, ca — in casu de o deslegare multiamitória a pretensiuniloru romane in privint'a fonduriloru si manastiriloru ar fi fostu plecatu

retenziunile pentru desdaunare din averile episcopali din Temišoara și Varsiețiu — a le face obiectu de compensațiune, — se basedia pe respicări în acestasi întielesu, facute cu ocaziunea pertractărilor din anul 1865.

Lungele pertractări, multele desbateri și cu toate nuanțele și episoadele lor, cari — începând de la 4/16 iunie și până la 19 iunie 1. iuliu inclusive, au avutu locu parte între subcomisiunea noastră cu persoanele de frunte ale Delegațiunii serbesce și cu Delegațiunea intrăga, parte între ambele Delegațiuni împreună, paralelu însă pururi și în Delegațiunea noastră, — a le descrie ar fi mai cu nepotintia, de siguru însă inoportunu; o icona destulu de fidela dau despre acelea protocoalele Delegațiunii noastre, pre cari cu totă onorea le anețtăm aci în copie sub 1/2. Er rezultatulu tuturoră ni-lu înfacisiedia protocoalele siedintieloru delegațiunali comune, alaturate aci în copie sub 1/2, 3/4 și 1/2, în ambele limbe în cari s'au scrisu ele, și învoiel'ă în privint'ă comuneloru amestecate, asemenea alaturate sub 1/2, în limb'ă originale germană în carea s'a subscrisu acestu actu și în traducere română, acesta din urma în 150 de esemplaria pentru ca să se împarta între toti membrii venerabilulu Sinodu și să remana înca destule spre a și împarti a nume prin comunele amestecate spre informarea lor.

Dupa tôte acestea, Venerabile Sinode eparchialu, rezultatulu sumariu și precisu alu acestoru pertractări și încercări de impacatiune amica este urmatoriulu :

1. Din cele două fonduri comune principali asiă numite „nealienabili” și „clericatulo-scolariu,” din cari Delegațiunea română, espresu pre calea de complanare amica, a pretinsu unu minimu de 250.000 fl. și cu interesele de 6 séu celu putienu de 5 procente, începându de la aprilu 1865, de cându adeca maritulu Congresu serbescu prin memorandumulu seu a oferitu acea suma, — Delegațiunea serbescă a oferitu numai o suma aversiunale de 300.000 fl. și a adausu condițiunea ca prin acesta suma să se țienă de compensata veri ce pretensiune de desdaunare dupa resiedintiele și alte bunuri episcopali din Temišoara și Varsiețiu, mai departe a statonitu și unu modu de solvire prin obligatiuni private și urbariali, pe carele Delegațiunea română nu l'a potutu afă de multiamatoriulu. D'alta parte Delegațiunea serbescă a încuviintiatu ca, în casu de primire a ofertulu seu prin venerabilele Sinode eparchiali ale noastre, dejă de la prim'ă iuliu a. c. acea suma să fructifice doband'ă sa pentru partea română, însă și aci a adausu restringerea ca ofertulu se aiba valôre obligativa pentru partea serbescă numai până la 30 sept. 1871.

Delegațiunea noastră la condițiunile și restringerile facute din partea Delegațiunii serbesce, dupa ce tuturoră încordărilor ei n'a succesu a înduplecă pre frații serbi să recedă de la acelea, s'a sentitu îndetorata a dá Declarațiunea cuprinsa în p. 9 alu Protocolulu de sub 6/. Er în câtu privește restringerea timpulu de valôre a ofertulu, Delegațiunea noastră prin acest'ă a fostu pusă în absolute necesitate d'ă face ca să se convôce atâtu de curendu Venerabilele Sinode eparchiali la siedintie extraordinarie.

Conformu Declarațiunii mai susu citate sub nr. 9, Delegațiunea română a primitu ofertulu părții serbe în privint'ă celoru două fonduri generali din Carlovetiului numai *ad referendum*, și prin acest'ă vine a-lu substerne Venerabilulu Sinodu simplu spre competitivitate decidere. Un'ă totusi nu pôte a nu amintî Delegațiunea la acestu locu, aceea că condițiunea ce la ofertulu de 250.000 fl. facutu prin Memorandumulu Congresulu serbescu din 1865 — se mai pusese, ca prin acea suma de 250.000 să se considere de impacate ori ce pretensiune ale romanilor nu numai în privint'ă resiedintieloru și averiloru episcopali comune din Temišoara și Varsiețiu, ci și în privint'ă manastirieloru, — aceea condițiune asta data la staruint'ă Delegațiunii noastre s'a delaturatu, și într'atât'ă ofertulu de acum apare mai favorabilu de câtu celu de la an. 1865. —

2. Pretensiunea Delegațiunii române, ca fondulu asiă numitu „*fundus instructus Dioecesis Aradiensis*,” ce se administra în Carlovetiului, să se cedă întregu părții române; asemenea și pretensiunea ca fundatiunea lui Raiciu pentru unu seminaru romanu, să tréca intrăga la romani, s'a recunoscutu și încuviintiatu. —

3. În privint'ă celoru patru fonduri și resp. fundatiuni ce se administra în Buda-Pesta sub control'ă guvernului patriei, a nume a)

a) fondului scolariu; b) a fondului pensiunali-învetiadorescu; c) a fundatiunii Ballaiane pentru stipendia; d) a fundatiunii pentru Preparandia din Aradu, sub nrulu 11 alu Protocolulu comunu, din motivele acelo îndetorate, în contielegere comuna s'a aflatu indicata împartirea în două părți egali, și adeca atâtu a activelor, câtu și a pasiveloru și chiar și a compensatiunilor sperative; er niscari fonduri și fundatiuni mice, cu numerulu patru, cari au destinațiune speciale pentru serbi, însă s'au administratu cu fondulu scolariu într'un'ă, vor avé a fi separate pe sém'a destinațiunii lor din capulu loculu.

Totu aci s'au facutu dispasțiuni în privint'ă pastrării archiveloru și folosintei aceluia pentru totu viitoriulu.

Venerabilulu Sinodu este rogatu a se exprime și respective a decide în privint'ă tuturoră acestoru invoiiri, a caroru primire Delegațiunea din considerantele în protocoalu o recomanda. —

4. În câtu pentru manastiri, Delegațiunea română, pre cale amica, conformu declaratiuniloru ce s'au facutu din partea română în Sinodulu episcopescu de la 1864 și în pertractările congresuali din anul 1865, a pretinsu ca minimu Bodrogulu (Hodosiulu) și *Sau Giorgiulu*; Delegațiunea serbă însă a declaratu, că standu pre bas'a Memorandumulu congresualu din 1865, în privint'ă manastiriloru nu pôte nîce se între în pertractare de transacțiune.

Venerabilulu Sinodu eparchialu, din cele mai susu aduse se va fi convinsu că onorabil'ă Delegațiunea serbescă nu s'a țienutu întru tote mortisiu de Memorandumulu din 1865; asiă nici motivulu la acestu puntu imprumutatu din acelu Memorandumu nu pôte să fia fostu absolutu decidistoriu.

Adeverulu durerosu pentru noi este că Ierarhi'ă sorore nu este plecata a cede Romaniloru cerutele manastiri pre cale amicabile, er motivulu pre carele totu mereu l'au provocatu dnii membri ai Delegațiunii serbesce în conferintiele private — este, pentru că *poporulu serbescu țiene de adeveru necontestabilu, cumca tôte manastirile sunt fundatiuni pure serbesce și numai pentru serbi, cari deci nu este permisu a se instraină.*

Deci în privint'ă acestui puntu, pre cum preste totu în privint'ă cestiuiloru de dreptu ce se potu nasce la acestu ultimulu actu alu despartirii și respective împartirii noastre ierarhice, Venerabilulu Sinodu eparchialu este rogatu a luă decisiunea, resp. a face dispasțiunile ce va afă de bine, pentru ca drepturile, documintele și argumentele noastre să se esamine și așfirme. —

5. În privint'ă Comuneloru amestecate s'a combinatu împreună Invoiel'ă mai susu citata și alaturata sub 6/. În acesta privint'ă Delegațiunea română prin subscrisulu și permite a atrage atentiunea Ven. Sinodu a sup'ră punturiloru concerninti din procesele verbali ale sale preste totu și a nume din siedintiele IV și V de la nr.ii 15—21 inclusive, din cari se va convinge, că încercari și optintiri a facutu Delegațiunea noastră pentru medilocirea unei modificări mai favorabile a unoru puncturi, dar cu pré putienu succesu; pre cari puncturi totusi, a nume pre cele despre împartirea sesiuniloru parochiali, Delegațiunea noastră în fine le-a primitu, dar numai din oportunitate și pre langa espres'ă observatiune, că santiunea lor finale depinde proprie de la poporatiunile noastre pre cari le privescu acele dispasțiuni.

În câtu pentru acesta cauza și respective iuvoielă, Delegațiunea, desi dupa cuprinsulu mandatulu seu n'ar fi obligata, conformu declaratiunii sale de sub nr. 24 alu proceseloru verbali, totusi o substerne Ven. Sinodu pentru a o luă spre sciintia și a face ori ce dispasțiuni ar afă de lipsa, specialu spre avisarea organeloru diecesane ca la actulu de despartire alu comuneloru amestecate ocașionalmente să întrevina spre usurarea și naintarea despartirii.

Fiindu că dupa invoiel'ă citata, operatiunile de despartire au să se încépa de locu cu lun'ă lui septembrie, și fiindu că acesta începere nu se pôte face fora spese, spese pentru cele siese comisiuni, precum și pentru instruirea, conducerea și controlarea lor: Delegațiunea noastră a crediutu că, spre acoperirea acestoru spese prin anticiparea sumelor necesarie, pana atunci, pana cându connatiunali nostri din comunele amestecate vor fi în stare de a luă a supra-si și a solvi insi-si acele spese, mai corespundietoriu ar fi, a reclamă de la înaltulu Ministeriu regiu ung. de cultu și instructiune,

o parte ce se cuvine Romaniloru din restulu de 26 mii și câteva sute de fiorini, ce din bugetulu țerii pre anul 1868, rubric'ă „*pentru biseric'ă gr. orientale*,” se mai afla neimpartitu în acelu Ministeriu și pre carele MSA a avutu grati'ă d'ă-lu destina tocmai comuneloru amestecate serace spre usurarea despartirii lor. Cu reclamarea acest'ă a însărcinat pre II. Sa dlu Eppu-presiedinte și pre dlu comembru secretariu de stat Georgiu Joanoviciu, din a caroru parte s'au și facutu pasii necesari.

Delegațiunea rōga ca și Venerabilulu Sinodu din a sa parte să staruiescă cu asemenea rogare spre asemenea scopu la înaltulu Ministeriu reg. de cultu și — pre câtu i este cu potintia să se preîngriegesca și în altu modu corespundietoriu pentru spesele cu întiere recerute și neîncungiuratu necesarie.

6. În câtu pentru partea ce s'ar cuvini romaniloru din valôrea resiedintieloru și altoru averi episcopali comune din Temišoara și Varsiețiu, dupa ce din partea Delegațiunii serbesce indata la punctulu 1. s'a pusu condițiunea de compensatiune a veri-ce pretensiune de acesta natura prin ofertulu de 300.000 fl. din cele două fonduri generali, — Delegațiunii române nu i-a mai remasu nici ocașione d'ă formulă vr'o pretensiune specială în acesta privint'ă.

Întru atât'ă se cuprinde pre scurtu rezultatulu pertractărilor de complanare amicabile cu Delegațiunea sorora serbescă, pre temeiulu caruia Delegațiunea română s'a sentitu îndetorata, a dispune prin concludulu nr. 24 alu proceseloru sale verbali o adresa catra Consistoriale diecesane din Aradu și Caransebesiu, pentru convocarea Ven. Sinode eparchiali la sesiune extraordinarie. Copi'ă acestei adrese se adauge aci cu totă onorea sub 1/2. —

Spre completare mai restă numai a spune, că Congresulu serbescu în siedint'ă sa din 5/17 iuliu luandu sciintia despre cuprinsulu protocoaleloru și despre lucrările Delegațiuniloru, propunerile și ofertele facute prin Delegațiunea serbescă în privint'ă complandării, le-a declarat de ale sale și le-a încuviintiatu. —

Venerabilulu Sinodu eparchialu binevoiescă a luă tôte, în generalu și în specialu, la cuvenita ponderare și a decide și dispune în privint'ă tuturoră — cu atâtu mai vertosu, căci Delegațiunile sub nrulu 14 alu protocoaleloru lor s'au învoitu, ca fie-care obiectu să se privească de sine statatoriu și învoiel'ă să se pôte efectu pentru fie-care desclinitu, fora privint'ă la celelalte a sup'ră carora nu s'ar poté mediloci contielegere.

În fine, întru câtu Ven. Sinodu ar binevoi a primi careva séu tôte iuvoielele în privint'ă fonduriloru și fundatiuniloru, să nu pregete a face macar numai în modu provisoriu dispasțiunile necesarie, macar simplu încuviintiatu și în casu de lipsa completand dispasțiunile facute de corpulu congresualu romanu în an. 1865 în Carlovetiului, pentru primirea și administrarea sumelor ce vor fi a se redică din Carlovetiului și resp. din Buda-Pesta pe sém'a eparchieloru noastre din Aradu și Caransebesiu; — er pentru espedarea documenteloru necesarie spre redicarea acelor sume, specialu a celoru din Carlovetiului, a împoteri pre II. Sa dlu Eppu-presiedinte alu Sinodulu.

Actele originali, ale caroru copie am avutu onôre a substerne, remanu pastrate pentru de a se alatură la timpulu seu Reportulu catra maritulu nostru Congresu natiunale.

Data iu Aradu în 6 aug. n. 1871.
„ „ Caransebesiu în 10 aug. n.

Cu totu celu mai profundu respectu,
Alu Venerabilulu Sinodu pré ple-atu
Vic. Babesiu,
Referintele Delegațiunii.

Adunarea generala

a Asociatiunii transilvane române pentru literatur'ă și cultur'ă poporului romanu.
FAGARASIU, în 11 aug. n. 1871.

Desi cam tardiu, totusi cugetu a Vi face unu servitiu placutu reportandu-vi despre adunarea generala a Asociatiunii transilvane. Acesta adunare este a XI. de la înfiintierea ei. Toti, mai vertosu noi Fagarasienii asteptamu cu multa ardóre d'ă deschideri acestei adunari si de aci se splica entusiasmulu cu care au fostu dnii ospeti primiti, era cu deosebire dlu vice-presiedinte alu Asociatiunii, dlu *Jacobu Bologa*. În 6 aug. demaneti'ă cându s'a respanditu faim'ă despre sosirea dlui vice-presiedinte, o multime de poporu acurse din tôte partile spre satulu Becleanu pentru a-lu primi

cu câtu mai mare festivitate. Sosindu dlu *Bologa* aci, dlu vice-capitanu districtualu, *J. Codru Dragusianu*, ilu salută în numele multimei prin o cuvintare în termeni retorici, er poporulu erupse în frenetice urări de „*să trăiesca*” conducendu pre on. ôspe spre Fagarasiu, unde tôte aveau unu caracteru serbatoescu. Dupa sosirea dlui *Bologa* în Fagarasiu, sér'ă la 9 ore s'a arangiatu unu conductu de factiu în onôrea Dsale, și dlu Nic. *Densusianu* ilu bineventă prin o cuvintare frumoasă în care accentuă important'ă acestei adunari. — Insuffletirea ce urmă apoi a fostu mare, pre factiuturora se vedea bucuri'ă și între urări de „*să trăiesca*” se departă multimea cu sperant'ă d'ă se vededé mane-di în pompos'ă sala a adunării.

În 7 aug., cam pre la 9 ore demaneti'ă, sal'a din castelulu Fagarasiului eră plina până la indesire de membri și de ascultatori. Se alese o deputatiune de 12 membri care invită pre dlu vice-presiedinte la adunare. Acest'ă intrandu între insufficiente urări de „*să trăiesca*” în sal'a cea mare, deschide siedint'ă prin urmatoriulu discursu :

Marita adunare! Pré onoratiiloru d'omni și fratii

Cându cautu în pregiuru de mine, mi strabatunim'ă unele simțiri siesi de totu opuse: simțulu de dorere, de ingrigire și simțulu de bucuria, de mangaiare, de buna sperantia.

Simtu, domniloru mei! o dorere neespri-mavera, cautandu și neaflandu în mediloculu nostru, în fruntea noastră pe alesulu nostru conducatoriulu, nevedindu pe Escelenti'ă Sa, dlu *Ladislau Bas. Popp*, pre pré demnulu presiedinte alu „Asociatiunii transilvane pentru literatur'ă română și cultur'ă poporului romanu”, ocupandu scaunulu presidialu, și conducendu adunarea generala cu tactulu numai lui propriu, cu acea întieptiune rară, care ne facea totu deun'ă, și de la începutulu consulariloru nostru, să fimu odihnit, să fimu securi despre bun'ă lor finire, și despre rezultatele favoritôrie causei, de care ne ocupamu.

Unu morbu fatalu, care nu de multu ne făcū se tromuramu, ingrigiti fôrte de vieti'ă, acestui scumpu, rarū barbatu, acestui romanu iubitoru și iubitu de romani, i rapl poterile trupesci intr'atâta, câtu i făcū imposibila o ocupare mai fatigiôsa cu afacerile Asociatiunii noastre; nu-i permise, a ni demonstră prin fapta și în estu anu, precum o făcū în anii trecuti, că de acolo, unde se cere desvoltare de activitate în favôrea poporulu nostru, densulu nu lipsesce, ci aduce ori ce sacrificiu, conlucrându la cultivarea acestui iubitu poporu; nu i permise, a veni și a ni conduce adunarea generala din estu anu. O dauna acest'ă pentru noi toti, domniloru! destulu de mare, destulu de simțibila! O dorere acest'ă, domniloru! a carei alinare o am poté în câtuva afă în acea convingere a noastră, că iubitulu nostru frate lipsesce dintre noi nu din alta cauza, ci numai pentru că inca nu e deplinu restauratu, apoi în reconvascentia confratelui nostru, care ni da fundat'ă sperantia, că-si va recascigă pe deplinu poterile, că vré bunulu Ddieu se ni-lu țienă inca multi ani chiar în interesulu, în favôrea acestei institutiuni a noastre.

Asia să fia! (!)

Să trăiesca Escelentia Sa, presiedinte Asociatiunii noastre!

Me cuprinde mai înocolu, domniloru! unu simțiu de ingrigire, de nedumerire. Sum adeca ingrigitu de mine insumi, de numele, de reputatiunea mea, cându vedu, că saroin'ă, pe carea eră se o pôrte poterile cele tari și mari, poterile probate ale unui barbatu încaruntitu în ducerea presidialoru, cade a sup'ră mea, care mai multu m'am ocupatu de servitiulu gregariulu, decâtu de chiamarea conducatoriulu, și care și acum pré buciuros m'asi ocupă de celu d'antaiu, ca de unulu mai usioru, mai potrivitu facultatiloru mele intelektuali. Cade pe mine cam pe neasteptate acesta sarcina și me silesce se me întrebū: de sum în stare a o portă? —

Asi respunde fora de nici o esitare și a buna séma negativu la întrebarea acest'ă, deca nu asi avé mangaitôri'ă consciintia, că me afli între frații mei cei adeverati; între romani de aceia, cari-si iubescu din adenculu inimei natiunea; cari luca cu cugetulu celu mai curatu spre prosperarea ei; cari se spriginescu imprumutatu; cari spriginescu pe singuratici chiar și în favôrea totalitătii, și cari — sum convinsu — me vor sprigini și pe mine la super-

tarea acestei sarcini, că prin urmarea spriginului, succursul domniilor vâștră, fratilor mei! va astupă lacunele, care le ar cauză defectuoasele mele poteri;  r inascuta-vi bunatate nu-mi va deneg  indulgentia, pacientia si scusa, de care am trebuin a.

Dei in aceste convingeri vi ceru, vi rogu ajutoriul fratilor, si — siguru despre elu — facu să dispara tóta ingrigrerea si dau expresiune altui simt u diametralu opus celorlalti amintite, simt ului de bucuria, de mangaiare, de buna speranta,

Mi salta inim'a de bucuria, candu me uitu la acésta adunare at tu de mar tia; candu vedu c ti barbati ilustri, c ti barbati pe deplinu devotati progresului preste totu si cu deosebire progresului nationalu romanu cuprinde ea in sinulu sau; candu sciu, c  toti membrii acestei stralucite adunari au alergatu ino ce cu dorulu celu mai infiacaratu, de a face totu ce se cere spre promovarea literaturii romane si spre deosebita, spre luminarea poporului romanu.

Domniloru si fratiloru! Presentia domniilor v stre, numerulu celu insemnatu, in care ati concursu, mi da curagiulu, me indreptatesce să constatezu cu multa placere si cu deplina mangaiare sufletesca, că a strabatutu sufletele romanilor convingerea aceea, c  numai desvoltarea facultatiloru spirituali, numai luminarea mintei, numai cultur'a cea adeverata norocesc, fericesce pe omu, va noroci, va fericea pe poporul romanu, care fora de vin'a sa sta inca departe, departe de norocire, de fericiere. Constatazu cu mare mangaiare, cu deplina indestulire, c  domniilor v stre vi jace la inima acésta norocire, acésta fericiere a poporului romanu, pentru că ati alergatu din mai tóta anghuirile locuite de romani, ino ce, ca cu fratii Fagarasiani dimpreuna să vi desvoltati poteri materiale si spirituali, conluclerandu spre ajungerea scopului Asociatiunii nóstre, care nu e altulu, dec tu promovarea literaturii romane si cultivarea poporului romanu, va se dica implinirea conditiunii, de la carea depinde norocirea, fericierea lui. Fatigiale, sacrificiale domniilor v stre, domniloru mei! ni garanteza ajungerea amintitulu scopu. Deci in cea mai buna speranta in unu viitoriu mai fericitu alu poporului romanu, si in firma credintia, c  vomu ajunge acestu viitoriu ve salutu pe domni'a vóstra, pe autorii lui, pe cei ce ne ati asteptatu si ne-ati primitu cu at tu doru, cu at ta caldura, cu inima de romanu, si pe cei ce ati alergatu ino ce cu simt u de romanu, ve salutu dieu pe toti cu celu mai caldurosu, cu celu mai cordialu „bine v'am aflatu, bine ati venit ” fratiloru mei! Ve salutu, si apoi acompianiatu de domni'a vóstra rogu pe celu de susu, pe Dumnedieulu parintiloru nostri, cu tóta ferbiti a, să ni tramita ajutoriulu seu celu santu, să ne lumineze, ca consultariile, lucrariile nóstre să produca fructe bune, rezultate corespondentorie scopului, pentru care ne am adunatu!

Dupa acestea ve rogu să-mi concedeti a me mai ocup  putientelu de acestu scep u si a face o revisiune fugitiva a supra mediloceloru ducatorie la elu, precum si unele modeste observari.

„Literatur'a romanu si cultur'a poporului romanu“ sunt asia dara problem'a Asociatiunii nóstre. O problema domniilor, pe carea trebuie să o resolv m bine, si c tu de curendu, pentru că nefacendu ac st'a, ar trebui p te in scurtu timpu să renunciamu chiar si la essistinta nóstra nationala; pentru că acel'a, care stagn za astadi domniilor, se prapadesce; — celu putienu pr  lesne ne-am espune periculului, de a deveni obiectu s u alu derisului, s u alu vaierarei din partea altora, d ne rele cumplite, de care să ne ferisca bunulu Dumnedieu!

Dar asi  e domniilor! c  si noi insine vomu c t  a ne feri de ele ca de focu, pentru c  si cugetulu la o astfelu de posibilitate, de eventualitate funesta ne inf ra! Asia e domniilor! c  suntemu determinati a pasi cu pepururi de feru in contra ei? Asia e domniilor! c  vomu cu tóta tarfa sufletesca, cu tóta seriozitatea, cu tóta energi'a a ni perfectiun  literatur'a, a ni lumină poporul?

Déca e asia, precum naturalminte si trebuie se fia, apoi să nu mai dubiteze nime despre aceea, ca ni va succede, a ni rezolva problem'a bine si curendu. Voindu, vomu ocup  invetiatiu nostri cu lucrarea neinterupta in literatur'a romana, si ii vomu intretien ; voindu, vomu procur  tineretului nostru posibilitatea, de a invetiá ori ce sciintia, ori ce arte, industria,

comerciulu si economi'a nationala; voindu, ni vomu procur  si ni vomu intretien  invetiatiu apti; voindu, vomu intemeia scólele inca necesarie, mici si mari, cu unu cuventu, vomu caut  ca să strabata lumina pana si in cea mai de pe urma coliba romanescă!

Ei bine, mi veti dice, dar cum si cu ce se infintiamu t te acestea? Aveti dreptu domniilor, vi e la locu, vi e justificata intrebaria. Vine aici intru adeveru, vine de a se caută, de a se lu  in consideratiune mediloculu mediloceloru, mediloculu, fora de care nu te poti misc , fora de care t te planurile nóstre de inaintare pe terenulu culturii nationale, s'ar prefaca in visuri, mediloculu materialu, averea, nervus rerum, banii domniilor, banii si era banii.

Marturisescu si eu, si recunoscu, c  avemu lipsa de sume insemnate, de sume — facia cu modest'a nóstra stare materiala — colosale; recunoscu si aceea, că fatalele impregurari, sub care gemuse romanulu at tu amar de timpu, nu i-au concesu a stringe averi, a adun  comori. Recunoscu deci si aceea, că dieu in momentu nu potemu dispune despre at tea sume, sumele, de c te avemu neaparata trebuin a. Vetii marturisii, vetii recunosc  in sa si domniele v stre, domniilor, că numai voia să avemu, ni potemu castig  si acestu medilocu de bani neaparatu necesariu. C tu vomu av  voi'a neclatita, c tu vomu fi determinati a ni ajunge scopulu cu ori ce pretiu, si cu ori ce lupta l'cita; c tu ne vomu fi convinsu pe noi insine si vomu convinge pe totu sufletulu romanu, c  fora sacrificiile din partea nóstra a tuturor nici vorba nu p te fi de mantuirea nóstra, e absolutu imposibila esirea nóstra la limanulu doritu, numai dec tu vomu alerg  cu totii, dar cu totii vor alerg , toti romanii, si-si vor depune denariiloru la altariulu culturii loru proprie, si-si vor procur  si cea pr  placatula convingere, că din putientulu singurateloru nostri celoru multi se compune multulu ce ni trebuie, multulu, care administratu cu consciintiositate si intrebuintiatu intieptesc ; ne ajuta, spre a esi la limanu. —

Avemu multe — multiamita ceriului — multe esemple tocmai in sinulu poporului nostru, care dovedescu pe deplinu adeverulu asertiuniloru mele. Nu-mi permitu a vi osteni atentiunea cu enumerarea tuturor acelor esemple imbucurative, ci ve rogu, se cautati la institutiile clerurilor nóstre din timpii mai recentii si ve veti convinge, c  conducatorii si membrii loru au vrutu si au potutu. Cautati la fratii brasoveni, naseudeni si zarandeni si veti ved , c  si ei au vrutu, si au potutu, au vrutu si au facutu gimnasia, cari ii glorifica in veci. Lauda si marire tuturor acestora! Dar cautati, cerceati domniilor chiar si faptele si rezultatele acestei Asociatiuni a nóstre, si vi veti scóte din ele convingerea, că cine vr  p te.

Sub presiunea astoru-feliu de convingere s'a planisatu si infintierea si sustinerea Academiiei romane de drepturi.

S'a sciutu pr  bine, c  sum'a de siese sute de mii, receruta spre scopulu acest'a, e colosala, e inspaimentatoria facia cu poteri nóstre singuratică; s'a sciutu in sa si aceea, ca reimpartita dupa cuviinta pe toti romanii, devine facia cu poteri loru colective indata de inca savera, c tu se va produce la acestia o convingere perfecta despre necesitatea Academiei, si o insufletire generala, ca să-si procure acestu paladiu alu sciintieloru. S'a speratu si se sp ra cu totu dreptulu, c  intre multele milioane de romani, d ra se vor afla siese sute de mii, dintre cari să dee fie-care c te unu florianu, si se faca posibila redicarea acestei Academii fora de nici o intardiari, să si redice siesi incesi prin actulu acest'a celu mai firmu monumentu,  ra vădi'a, on rea, glori'a intregii natiuni romane se o respandisca preste tieri si preste mari!

Fia ca se ajungem cu totii acele dile de o bucuria romana universală!! (!!!)

Din reportele domniului secretariu si alu domniului casariu veti audi si veti intielege, domniilor, c  inceputulu lucrariloru Asociatiunii nóstre si in directiunea ac st'a e precum a fostu in celelalte imbucuratiu si promitietoriu de o finire buna.

Ca numai dec tu se ve poteti convinge si despre acést'a, si ca se potemu incepe lucrarile, care ne au chiamatu aici, deschidu cu acést'a seditia adunarei nóstre generale a XI. —

Dlu vicariu, I. Antonelli, bineventandu adunarea, presenta ofertulu districtulu de 3.265 fl. v. a. in folosulu fondulu Asociatiunii. Dlu presiedinte prin cuvinte petrundietorie a-

mintesce m rtea pr  timpuria a membrulu Asociatiunii, Joanu cavaleru de Alduleanu, espriindu-si dorintia c  memori'a densulu s  fia eterna la intr ga natiunea romana. Adunarea petrunsa da tristele accente, si esprime condoreea prin redicare.

In corespondintia viitoria voi reluă fierulu unde-lu intrerupsei. Cincinnati.

Biserica-alba, iuliu 1871.

Mai de una-di' si tiena comitetulu parochialu din locu seditia pentru compunerea listei de candidatiune cu scopu d'a o substerne sinodulu parochialu pentru ocuparea postulu de parochu devenitu vacantu. De candidati reesira duoi preoti si unu teologu absolutu. Nu voi să descriu persoanele candidate, voi fi obiectiv si scurtu, marginindu-me numai a areta c tu de crancenu se calca dispunetiunile Statutulu org. candu dintre cei trei candidati nici unulu nu posedea calificatiunea prescisa. Dintr  numerosii recurentii adeveratu c  numai unulu a avutu testimoniulu despre calificatiunea receruta, dar procederea comitetulu e cu at tu mai multu de desaprobatu, nepunendu-lu pre ac st'a intre candidati. Caus'a de ce on. comitetu nu l'a candidat — ni este necunoscuta si indignatiunea cu at tu mai intemeiata, c ci detorintia lui  ra a  scrie a d u'a  ra Concursu in sperantia c  se vor areta mai multi individi calificati.

Dar dlui presiedinte alu comitetulu lu i-a venit la soc ta ac st'a, densulu in zelulu seu fanaticu pentru reesirea candidatulu seu, pretulu P. M. s'a folositu de t te medilocale, a datu beuturi ómeniloru cu intentiunea d'a seduce alegatorii si d'a alege pre amintitulu pretu necalificatu. Incerarile lui in sa au fostu fora rezultatu, c ci sinodulu conchiamatu din cauza c  sinodulu, nemultiamitu fiindu cu candidatiu octroati, s'a dissolvatu.

Din acestu incidentu vinu a-mi d  pareea mea si a rog  pre ven. Consistoriu diecesanu a dispune, ca pre viitoriu, preotii cari vreu a recurge pentru dobandirea vre unei altei statiuni, s  fia indatorati a depune esamenulu prescisu si a produce testimoniulu de calificatiune, precum s'a facutu ac st'a cu invetiatiu, c ci dupa datin'a de pan' acuma ori unde s'a deschisu concursu pentru vre o statiune vacanta, preotii au recursu pretotindenei, apoi densii si cugeta in sine: de ressu, bine, — de nu,  ra bine, impiedecandu astfelu numai teologii de a fi candidat si alesii. Vomu ved  deca organele competinte vor staru pentru rigurosa observare a Statutulu org. si vor face pasii pentru prevenirea abuzurilor. — u.

Bavesci, (Bihoru) aug. 1871.

Onorate Domnule Redactoru! Cotindu mai de multe ori in pretiuita foia „Albina“ cumca ploile si versarile de apa cele multe au facutu f rte mare dauna in cele mai multe locuri si mai vortosu in partile cele de pe langa Muresiu, te rogu ca să binevoesci a d  locu in pretiuita „Albina“ si acestoru putientele orduri, prin cari voiescu a face cunoscutu onoratulu publicu si ale nóstre giuristari.

Pl ia si pe la noi a fostu f rte multa, si a tienstiu pana in lun'a lui maiu, din care cauza vitele cornute mai t te au peritu, fiindu c  ploile cele multe au facutu de s'au umplutu mai t te de morbulu asia numitu calbadia, de care numai putiene au potutu scapă; de la lun'a lui maiu in ecocia in sa pre la noi umbla timpulu f rte bine. — Gr u de t mna avemu putienu, căci mai totu a peritu de pl ia, si c tu a remasu, abia d  crucea c te 2 1/2 pana la 3 mesuri;  r semenaturele de primavéra, adeca gr u, ovesu, cucurudii se  ra bunisore. etc; F nu avemu f rte bunu si multu, incátu potemu iern  mai o data at te vite pre c te avemu, din care cauza facu cunoscutu onoratulu publicu, cumca la noi se afla f nu de vendiare si locu de iernatu penru vite cu pretiu f rte moderatu.

Joanu Nonu, economu.

Chesintiu, iuliu 1871.

Ve rogu, dle redactoru, se aveti bunatatea d'a publica aceste c teva orduri pentru ca on. publicu să se convinga despre neadeverurile ce le a scrisu dnulu invetiatiu Andreescu in numerulu 52 alu acestei multu stimate foi. Tendintia dlu Andreescu este a rectifică procederea sa cu a dlu Caleceanu la alegerea de invetiatiu de aici. Se provóca dsa la martorii, dar ac stee n'au nici o val re candu faptele vorbescu tocmai contrariulu. — Daca alegerea din cestiune ar fi fostu corecta, nu ar fi casat'o senatulu scolaru.

Dar de altminte — să ierte dascalulu nostru că spunu adeverulu — este lucru cunoscutu cumca densulu, zelozulu nostru dascalu, nu s'a ustenitu in daru pentru invetiatiu alesu, c ci in urm'a tocmelei incheiate cu sclerulu protegiatulu lui i s'a remuneratu ustenel'a cu 50 fl.  ca, asia sunt  menii nostri cari in sa totusi vor să tréca de romani buni si zelosi!

Apoi c tu pentru dlu Caleceanu, asemenea este notariu cumca densulu lucra din t te respoterile pentru a ni face scólele comunale, ac st'a potu document  prin epistole originale d'ale Dsale, in cari provóca invetiatiu să agitate pentru desconfeccionisarea scóleloru.

Neadeverurile prin cari tientesce a me negri naintea publiculu, se vor constata naintea tribunalulu, c ci diaristic'a nu p te av  chiamarea nici detorintia d'a judecă si decide in atacuri private.

Ilie Babu, jude.

Conchiamare.*)

11/ 871.

Adunarea generala a II. pentru anulu 1871 a reuniunii invetiatiiloru din tractulu protopopescu alu Lipovei, in sensulu  . 9 din statute si pre bas'a conclusulu adunarii trecute se desige pre 2/14 septembrie a. c. in opidulu Lipova sub urmatorulu programu:

a) La 8  re demaneti'a

1. Membrii intruniti, cu presiedintele in frunte, participa in biseric'a locala la „Convocarea spiritulu santu.“
2. Reintornandu in localitatile scóleloru locale, presiedintele deschide adunarea generala.
3. Comitetul reun. reportedia despre activitatea sa in sensulu  . 24. din statute.
4. Casariulu substerne socotile pre an. 1870/71 si acelea se supunu censurei unei comisiuni alese de catra adunarea generala.
5. Presiedintele propune legerea disertatiuniloru si recensiumiloru ce i s'au prezentatu.
6. Exercitari practice in metodu legograficu — soc fa in scrisu si mentala.
7. Reportulu comisiunii alese pentru censurarea socotiloru.
8. Inscirerea si alegerea de membri noi.
9. Defigerea loculu pentru prossima adunare.
10. Alte propuneri.
11. Presiedintele inchide seditia.

b) La 6  re dupa medidi.

12. Banchetu in ospelu „Regele Ungariei“

c) La 6  re s ra.

13. Probe practice in miscari gimnastice — prin elevii clasei a II. din Lipova.

d) La 8  re s ra.

14. Balu in ospelu la „Regele Ungariei“ in folosulu fondulu reuniunii.
- Aducendu acestea la cunoscintiia publica, rog m pre toti amicii progresulu in genere si specialminte pre dnii invetiatiu pentru bunavointia de a ne onor  cu presintia loru.

Lipova, in 2/14 augustu 1871.

Paulu Goronu m. p. Joanu Tudurescu m. p. primu v. presiedinte. notariu.

Cerculariulu

Senatulu episcopescu alu Consistoriulu eparchialu greco-orientalu romanu din Aradu.

(Emisu catra toti licuidatorii cercuali, in privinta licuidarii, constatarii si asecurarii baniloru bisericesci, apoi a evidintiei si intabularii obligatiuniloru.)

Fiindu c  crearea cercuriloru si alegerea licuidatoriloru mai in t te districtele protopresviterali este dej  efeptuita, si de óre-ce respectivii domni licuidatori si vor incepe functiunile prescise prin cerculariulu inceptoriulu emanatu cu datulu 4 fauru a. c. nr. 80/ep. 11: dreptu aceea senatulu episcopescu consistorialu in seditia de astadi a aflatu de lipsa pentru stabilirea uniformitatii, cu privire la momentuositatea afaceriloru mai susu indicate, respectiviloru domni licuidatori spre cinosura si efectuare a li recomandă urmatori'a instructiune speciala.

 . 1. Este in interesulu comunu alu bisericii nóstre: ca banii si pretensiunile de ori ce categoria, s u sub veri ce titlu, cari apartienu la proprietatea bisericii, să fia deplinu asecurate si scutite de eventualitati daun se.

 . 2. Banii gata, adeca capitalele, s u alte pretensiuni ale bisericiloru nóstre de prin

*) Sunt rogati si celelalte onorate redactiuni a reproduce acésta conchiamare.

comune, numai la acei individi potu remané si pe viitoriu, carii — dupa pusetiunea lor materiala — posedu si producu deplina garantia ipotecarea.

§. 3. Tóte pretensiunile bisericilor, amintite in §§. 7, 8, 9 si 10. ai cerculariului consistorialu mai susu provocatu: sunt de a se constatá prin unu protocolu de licuidare dupa alaturatulu formulariu sub % ce cuprinde urmátóriele rubrici, si a nume:

a) Numerulu casei si numele detorasului;

b) Categoria seu numirea pretensiunii respective a detoriei, d. e. tacele restante pentru tragerea clopotelor, pentru prapori si repidi folosite la inmortentari, apoi pentru scaunele din bisericá;

c) Pretensiunea bisericiei, pentru pretiulu de esarendare a pamentului bisericiei, seu alu scólei, seu pentru iérb'a din tintorimu (mormenti), seu alte folosintie obvenitórie si indatinat prin comune.

§. 4. Constatandu-se aceste detorii, respective pretensiuni ale bisericilor: concernentulu licuidatoriu va provocá pre respectivii detorasi: a dá obligatiune in scrisu conformu dispusetiunii §§. 12 si 13 din susu citat'a ordinatiune consistoriala.

§. 5. Astfelu de pretensiuni sunt apoi de a se considerá ca si capitalele de bani ce se imprumuta partiloru pe langa interese, apoi a se portá in evidintia cu obligatiunile despre capitale; fiindu forte de doritu: ca diferitele isvóre de venituri ale bisericilor noastre, cátu numai se póte, se se contrage si comasadie la unu locu intr'o rubrica.

§. 6. Obligatiunile despre capitalele imprumutate, trebuescu tóte asecurate prin intabulatiuni ipotecarie; dreptu aceea licuidatoriu se va convinge in tóta comun'a: cá câte obligatiuni sunt intabulate, si câte nu?

§. 7. Despre cele intabulate, licuidatoriu va luá simpla notitia si le va induce in registrulu ce este de a se compune dupa formulariulu alaturatu sub % spre tenero in evidintia; éra celé neintabulate sunt numai de cátu a se prenoi si intabulá.

§. 8. Obligatiunile ce se vor prenoi sunt de a se estradá dupa prescriele legi mai recente art. IV. §§. 167 si 168 din anulu 1868; mai vertosu cu privire la acei detorasi, carii nu sunt carturari si ca atari nu sciu subserie numele propriu in obligatiune; apoi caror'a in presintia celor doi martori trebue aplicatu (talmacitu) cuprinsulu obligatiunei.

§. 9. Efectuindu-se estu modu nóu'a estradare a obligatiuniloru, cele vechi ai perdu valórea, adeca se restituescu respectiviloru detorasi, facendu-se despre acest'a amintire in obligatiunea prenoita; éra pe dosulu celei vechi se face o nota scurta despre aceea: „cá in loculu acestei obligatiuni s'a estradatu alt'a nóua sub datulu, d'a, lun'a si anulu;“ prin care procedura se vor evitá eventualele incurcaturi procesuale.

10. Imprumutulu de bani la acei detorasi ale caror'a referentie materiala — in decurgerea timpului — nu cumva s'au stramutatu, va se dica in privintia caror'a biseric'a, ca creditória n'ar mai avé deplina garantia: este indata a se abdice si respectivii detorasi a se provocá la solvirea bapiloru; disponendu-se cele de lipsa pentru incassare macar chiar pe calea improceuarii prin remediile legali.

§. 11. Asia numitele chizesi numai in acelu casu se potu primí: déca respectiv'a persona, carea primescu a supr'a-si chizes'a, posedu si producu garanti'a ipotecaria conditiunata in §§. 1, 2 si 6 ai instructiunei presinte, observandu-se firescu si in acestu casu formele legi mentionate in §. 8 mai susu espusu. —

§. 12. De „neincassabile“ numai acelea pretensiuni se potu calificá si enuciá, cari prin scrutarea tuturilor impregiariloru nefavorabili petru bisericá s'ar constatá, ca atari, si numai in casu, déca respectivulu detorasu ar fi reposatu fora d'a fi remasu vr'unu lasamentu din care s'ar escontentá pretensiunea bisericiei; éra din alte careva respecte seu considerante nloi intr'nnu chipu nu este permisu a dechiará detor'a de neincassabila si a o sterge precum se intempla in modu superficialu prin unele comune spre daun'a bisericiei.

§. 13. Epitropia parochiala, precum si comitetulu parochialu insusi sunt respundietórie pe viitoriu, déca seu prin lasitate si negrigintia, seu din adinsu prin a loru vina s'ar cauzá bisericiei cea mai mica dauna, mai cu séma

licuidatoriu li va descoperi: cá ori ce sume de bani mici seu mai mari, cari de la detorasi nu s'ar poté incassá prin nebagarea de séma a epitropiloru, seu a altoru membri, — acelea vor cadé in respunsabilitatea loru propria, va se dica biseric'a va cautá regresu de la densii!

§. 14. In privintia intereselor (cametelor) ce au de le solvi respectivii detorasi dupa banii bisericiesci, desi este cunoscutu, cá — cátimea acestor'a pana acuma a fostu cu 6% dupa lege, totusi insa fiindu acest'a tiermurire dejá stérsa: comunelor bisericiesci — in totmai ca si altoru privati — li stá in libertate a otari ele incesi dupa impregiurari si tocméla cu detorasii cátimea intereselor anuali.

§. 15. Impregiurarea acest'a servescu apoi spre favórea bisericiei, respective sporirea capitalulu seu, — ceea ce veri care crestinu binesimitoriu va dori se fia; pana candu de alta parte prin urecare intereselor se potu ménta si contribui unele sume si pe sému fondulu diecesanu seu scolaru localu, — dupa cum comitetulu parochialu va dispune. —

§. 16. Licuidatorii cercuali vor dá indrumare corespundietória comitetelor parochiali, cum se manipuleie interesele solvinde pe anululu intregu, seu pe diumetate de anu, firescu totdeun'a inainte. —

§. 17. Interese mai mici de 6% nu sunt permise; éra cele ce — dupa tocméla — se vor stabili si solvi preste 6%, comiteteloru parochiali li stá in liber'a voia a dispune, ca bunaóra déca cineva ar platí 10% cele 6% se se compute in capitalizarea baniloru, éra cele 4% conformu §. 15 le potu destiná pe alte scopuri bisericiesci seu scolarie; avendu firescu a dá socóta esacta despre intrebuintiarea loru. —

§. 18. Pentru mai buna evidintia a tuturiloru capitaleru bisericiesci, licuidatorii cercuali vor indrumá pe respectivele comitete parochiali din cerculu submanuat: ca cu finea anului se compuna si aclude la socót'a bisericiei si specific'a aretare dupa formulariulu sub % din care se vor poté vedé: pretensiunile prescise, solvirea si restanti'a cu finea anului scolaru.

Déca concernintii domni licuidatori si vor dá usenél'a acest'a procedura practica a o introduce la fiescu-care comitetu parochialu, si succediendu-li realizarea celor premise, atunci Consistoriulu diecesanu nici cátu nu se indiescu, cá — veri ce incurcaturi daunóse in privintia baniloru bisericiesci se vor delaturá — pe viitoriu.

In urmarea acest'a, domni licuidatori cercuali sunt poftiti, ca purcediendu cátu mai curundu la efectuirea agendelor indigitate, se nisúiescu cu totu de adinsulu intr' acolo, ca nici unu cruceriu alu bisericiei nóstre nationale se remana neincassabilu si neasecuratu.

Resultatulu acestor'a afaceri, domni licuidatori la timpul seu nu vor intrelasá a-lu reportá comitetulu protopresbiteralu concerninte, — carele conformu §. 18 alu ordinatiunei din 4 fauru a. c. nr. 80/ep. 11. ilu va substernu acestui Consistoriu spre ultorior'a dispusetiune si aprobare.

Datu din siedintia senatulu epitropescu alu Consistoriulu gr. or. tienuta in Aradu, 15 iuliu vechiu 1871.

Procopiu Ivacicovicu,
Episcopulu Aradului

Apelu.

Subscrisulu avendu onóre a fi denumitu de reprezentante pentru primirile de subscriptiuni si de bani la actiunea Institutulu de creditu si economii (pastrari) „ALBINA“ si permite a face cunoscutu cá, de óre ce publiculu nostru din partile Versietulu se bucura de o stare materiala binecuvantata, onorátu acel'a se binevoiescu atátu spre interesu parteculariu, cátu si nationalu, a partecipa prin subscrisulu fora intardiare la cumperarea astorfeliu de actiuni, cu atátu mai vertosu cáci terminulu subscrieriloru se incheia in 10 octobru a. c. c. n.

Conditiiunile sunt cátu se póte de favorabili, adeca pentru un'a actiune de 100 fl. v. a. sunt a se depune 10 fl. respective 30 fl. pana la 10 octobru a. c. responderile mai departe urmédia in rate, cari nu potu fi mai mari de 10% ale valórei nominale a actiunei, nici potu a se pretinde in restimpuri mai mici de trei luni.

Datu in Versietiu, in 15 aug. 1881.

Joanu Siepetianu,
plenipotentiatulu Institutulu de creditu si de economii
„Albina.“

Pentru serbarea de la Putna

s'au publicatu pana acuma 84 fl. v. a. si 6 tal.; — au mai incursu:

De la óspetii scadelor din Zizinu cu cuvintele „mai bine mai tardiu de cátu nici o data“ prin dlu C. A. Chrisoscholu 50 fl. v. a. si a nume de la dnii:

C. A. Chrisoscholu 3 fl. 20 cr.; Cristu Tabacovicu 5 fl.; Joane Smeu 1 fl.; P. Georghiade 3 fl.; M. Pacleanu 4 fl.; Lazaru Zaderniceanu 1 fl.; J. Vlachide 1 fl.; G. Bratescu 1 fl.; G. Gandi 80 cr.; M. N. Mihaescu 1 fl. 50 cr.; C. Ramniceanu 1 fl.; Anastasiu Rudeanu 2 fl.; Al. Caeru 1 fl.; Dn'a Maria Caeru 50 cr.; Ales. Butulescu 1 fl. 50 cr.; J. Dragomirescu 1 fl. A. M. Scredeanu 1 fl.; G. Toculescu 1 fl.; A. Roiarescu 1 fl.; N. Avramovicu 50 cr.; J. Susanu 2 fl.; A. Ripeanu 2 fl.; A. Parescheva 2 fl.; G. Georgiu 2 fl.; S. Toma 2 fl.; C. M. Agemu 2 fl.; J. Filipescu 1 fl.; Zaharia 1 fl.; Amt. Tacoru 1 fl.; A. Melidonu 2 fl.; B. Cutiaride 1 fl.

Din Bucuresci 620 franci.

De la Dn'a Alessandrina Haralambiu din Craiova 15 napoleoni, schimbati 146 fl. 40 cr.

De la dnulu G. Craciunescu din Aradu o colecta de 13 fl.

De la dlu V. Popescu din Sibiu o colecta de 23 fl. v. a. — Sum'a 316 fl. 40 cr. v. a. 620 franci, 6 taleri. Va urmá.

Esprimendu-ni multiamita facia de dd. contributori, rogandu pre toti aceia dni ce ni-au anuciatu pana acuma sume incurse, ca se binevoiescu a le inaintá catra Comitetu sub adres'a de pana acuma. (Pamfilu Danu, juristu Cernautiu).

Cernautiu, in 11 aug. 20 iuliu 1871.

Joanu Slaviciu, Pamfilu Danu,
presiedinte. casariu.
V. Morariu.

RESPUNSURI.

Dlui B. in Bucuresci. Primiramu actulu joi, deci pentru nrulu trecutú — pré tardiu.

Dlui P. in Aradu. Din lips'a spatiulu si a timpulu fuseramu constrinsi a amená publicarea recensiei pre nrulu viitoriu.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de capelanu pre langa parochulu gr. or. din comun'a militara Borlova, protopresbiteratulu Caransebesiului, se escrie concursu cu terminulu pana la finea lui augustu a. c.

Emolumentele sunt: 1/3 parta din totu venitul parochialu.

Doritorii de a ocupá acestu postu, se-si dee recourse bine instruate in intielesulu Stat. org. adresandu-le Comitetulu parochialu.

Borlova in 1. augustu 1871.

Comitetulu parochialu

in contielegere cu dlu

protopresbiteru

1-3 Nic. Andreovicu.

Concursu.

Pentru statiunea invetiatorésca nou erigata din DS.-Gurbesti se deschide concursu. Emolumentele: bani 100 fl. v. a., 6 cubule gráu, 6 cucurudiu, 3 orgii lemne cu cartiru liberu cu gradina. Doritorii de a ecurge se-si tramita suplicele la Inspectorulu cercualu de scóle pana la 29 aug. st. v. a. c. candu se va tiené si alegerea.

DS.-Gurbesti la 21 iuliu 1871 st. v.

Comitetulu parochialu.

in contielegere cu Protopresbiterulu

Inspectoru de scóle alu Beiusiului.

2-3 Georgiu Vasilevicu.

Concursu.

Pentru statiunea invetiatorésca din Farasiesci, protopopiatulu Fagetului, se deschide concursu pana in 28 aug. 1871. Emolumentele sunt: 42 fl. v. a. banii; 10 meti gráu; 20 meti cucurudiu; 50 lb. sare; 100 lb. clisa; 12 1/2 lb. lumini; 8 orgii lemne; cartiru liberu cu gradina de legumi.

Doritorii de a concurge au a-si tramite suplicele si documentele loru adresate Comitetulu parochialu — dlui protopopu At. Ioanovicu in Fagetu.

Farasiesci, in 18 iuliu 1871.

In contielegere cu dlu protopopu:

2-3 Comitetulu parochialu.

Concursu

Pentru ocuparea statiunei vacante de invetiatoriu in scól'a confesionala gr. or. din

Dragsinesci, protopopiatulu Fagetului, se escrie concursu pana la 25 aug. 1871.

Emolumentele sunt: 42 fl. v. a. salariu anualu, 10 meti gráu, 20 meti cucurudiu, 50 lb. sare, 50 lb. clisa, 12 1/2 lb. lumini, 8 orgii lemne, cartiru liberu si 1 jugeru de gradina intravilanu.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati, ca recourse loru bine instruite si adresate Comitetulu parochialu, se le substerna dlui protopopu Atanasiu Ioanovicu in Fagetu. Dragsinesci, in 14 iuliu 1871.

In contielegere cu dlu proppu:

2-3 Comitetulu parochialu.

Publicatiune.

Se face cunoscutu, cá tergulu din Ciacova ce s'a tienutu pana acú in ianuariu, cu intimatu ministerialu s'a stramutatu pre diu'a de Santa-Maria (15 aug. st. v.)

3-3 Artisti'a orasiului Ciacova.

Concursu.

Nr. 25.

Pentru ocuparea statiunei invetiatorésca din comun'a Cillu, Inspectoratulu Buteniloru se escrie concursu pana la 27 augustu stilulu non a. c. Emolumentele impreunate cu acestu postu sunt:

126 fl. salariu anualu, 16 meti de gráu, 12 meti de papusoiu, 120 portiuni de fenu, 12 orgii de lemne cartiru liberu cu intravilanu de 1/2 jugeru!

Doritorii de a ocupá acest'a statiune sunt avisati a-si trimite concursurile lor Comitetulu parochialu, pe langa testimoniu de calificatiune — pana la 27 augustu st. nou a. c. in care dia se va tiené si alegerea invetiatoriuului. — Cillu, in 29 iuliu 1871.

3-3 Comitetulu parochialu.

Concursu

Deveniundu vacanta parochia Petrósa, din protopresbiteratulu Fagetului, in cott. Carasin, se escrie prin acest'a concursu.

Emolumentele sunt: birulu de la 120 case; una sesiune urbariala si stol'a indatinata.

Doritorii de a ocupá acest'a parochia, au a-si instrui recourse loru in consulu Statutulu organiciu bisericescu, si adresate Comitetulu parochialu, se le substerna dlui protopresbiteru alu Fagetului, pana la 29 augustu 1871 st. v.

Petrósa, in 14 iuliu 1871.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu dlu protopopu

2-3 Atanasiu Ioanovicu.

Anunciu.

Proto agentur'a bancei „Transilvania“ pentru comitatulu Aradului a deschisu cancearta sa speciala in Aradu, strad'a bisericiei (germane) sub nrulu 3. in etagiu, unde se primescu asecuratiuni pentru viétia, focu grindina si pentru transporturi.

Onoratu publicu romanu e rogatu a imbracisá acestu organu filantropicu, care i se recomanda pe langa premiele cele mai moderate.

Aradu, 7 aug. 1871

Joane Dobosiu m. p.

2-3 proto-agente

Concursu.

Pe bas'a multiamirei rv. d. Georgiu Vasilevicu, a fostulu parochu, dto 9 aprilie a. c. se escrie concursu pentru vacant'a — a do'u'a — parochia gr. or. din Giula magiara, cu terminulu pana la 15 augustu st. v.

Emolumentele: 1 sesiune pamentu comasatu, birulu de la 150 case: in bucate si bani; stólele indatinat, fora cartiru.

Suplicele provedute cu documentele necesarie despre absolvirea a loru 8 cl. cu maturitate, perfectiune in limb'a magiara cu atestatu de calificatiune si buna morala, conformu Statutulu ord., se se tramita de a dreptulu Comitetulu subsemnatu pana in di'a determinata, candu si alegerea va fi. Giula, cott. Békés, 18 iuliu v. 1871.

3-3 Comitetulu parochialu.

In contielegere cu dlu protopopu alu Chisineului.

Publicare.

Tergulu de tíera mai de aprópe in opidulu Lipova, comitatulu Timisioarei, se va tiené in 16, 17 si 18 septembrie 1871 c. n.

Lipova, 5 augustu 1871.

Filipu Jancovicu,
jude opidanu.